

Fag maa stille. Der kan selvfølgelig aldrig blive Tale om at skrive græsk Stil, *Latin* maa derimod indskrænkes betydeligt; det maa i det hele mest betragtes som et *Nyttfag*, hvori Eleverne maa have en saadan Kundskab, som kan fordes af dem under Hensyn til, hvad Brug de kunne faa for dette Sprog ved deres senere Studier ved Universitetet. For den ny-sproglige Linies Vedkommende kan man ikke indrømme Latin stort mere Raaderum; end der var tiltænkt det i Skolebestyrernes sidste Forslag; angaaende den Betydning, Faget selv i denne Form kan have, henvises til Prof. Gertz's Ytringer i den oftere nævnte Betænkning. Den klassisk-sproglige Linie kan derimod i de to øverste Klasser faa nogen Tid mere til Latin, saa at Eleverne kunne faa Lejlighed til at stifte noget Bekendtskab med saadanne Skrifter i latinsk Prosa og Poesi (Cicero, Horats, maaske ogsaa Seneca), som have ikke ringe Betydning som Supplement til Græskundervisningen. Latinsk Stil ved Afgangsprøven bør ikke forlanges paa nogen af Linierne.

For den matematisk-naturvidenskabelige Linie vil Undervisningen i *Matematik* og *Fysik* i alt væsentligt blive som nu paa den tilsvarende Linie; dog maa Forholdet mellem de to Fag vistnok forandres noget i Henhold til Ønsker, som i de senere Aar ere komne frem, og Projektionstegning bør falde bort. For de to andre Linier bør Undervisningen i begge disse Fag saa vidt muligt være fælles, navnlig i de to første Klasser; og i *Matematik* tør man ikke for den klassisk-sproglige Linies Vedkommende forvente at komme synderlig videre, end man nu naar til 4de Klassen Eksamen og almindelig Forberedelseksamen. Men det har sin store Betydning, at denne Undervisning nu kommer til at ligge paa et Punkt, hvor den kan øve den Indflydelse paa Elevernes Aandsudvikling, som den netop skal øve. Med *Fysik* følger ogsaa i Ungdomsskolen *Kemi*, som i tidligere Dage var Undervisningsfag i den lærde Skole, hvorfra det siden med Urette blev fortrængt.

Til § 8

ere de fornødne Bemærkninger allerede fremsatte i det foregaaende.

Til § 9.

Andet Stykke. Mellemskolens Afgangsprøve maa sikkert vedblive at afholdes under de samme Former som den nuværende almindelige Forberedelseksamen. Hvad derimod Ungdomsskolens Afgangsprøve angaar; er det, da Afgangseksamen ved de lærde Skoler i dens nuværende Form baade er meget tidsspildende (den udstrækker sig over 5—6 Uger) og tillige meget dyr, Ministeriets Tanke at give den en ændret Form, hvorved der baade kan spares Tid og Penge. Man vil nemlig nærmest i Lighed med, hvad der finder Sted i Sverige, søge at *drage den skriftlige Prøve frem* saa meget som muligt og i tilsvarende Maal *indskrænke den mundtlige*. Muligvis kan i mange Tilfælde den skriftlige være helt tilstrækkelig, saa at den mundtlige ganske kan bortfalde; dog gives der Fag, i hvilke en mundtlig Prøve aldrig helt vil kunne undværes, særligt de sproglige Fag.

Tredje Stykke. Der har allerede tidligere været Tale om at afskaffe den *Hovedkarakter* (med Betegnelserne: Udmærkelse, første Karakter, anden Karakter, tredje Karakter), som nu anvendes særlig ved Studentereksamen. Ved det Rektormøde, som holdtes den 7de Juni 1881, lød et af de Spørgsmaal, Forsamlingen anmodedes om at besvare, saaledes: „Bør Hovedkarakteren ved Afgangseksamen afskaffes?“ Syv af Rektorerne stemte derfor, og Beretningen om Mødet siger, at „der blev udtalt, at intet andet Land krævede Hovedkarakterer ved Afgang fra Skolen, og at der var god Grund til ikke at give nogen saadan. Det var urigtigt at sætte et bestemt Stempel paa Disciplene ved deres Dimission, da Modenheden endnu ikke var naaet. Fra Skolens Side krævedes kun et Vidnesbyrd om Disciplenes Modenhed til at søge Universitetet; paa dette Testimonium skulde angives Specialkarakterer og Points, og heraf kunde Vedkommende ledes ved Uddelingen af Beneficierne“. Dette synes Ministeriet at være rigtigt. For ikke at tale om den Skade, et saadant „Stempel“ kan tilføje Dimittenderne, idet særlig den højeste Hovedkarakter kan fremkalde Hovmod og Vigtighed, de lavere nedslaa Modet hos Folk, der godt kunne besidde endog fremragende Dygtighed i visse Henseender, saa synes der at være noget uretfærdigt ved det skarpe Grænseskel, der paa den Maade sættes. Det er urimeligt, at en, der naar $104\frac{2}{3}$ Points skal have „Udmærkelses“ Stempel paa sig, medens den, der kun driver det til $104\frac{1}{3}$ Points skal nøjes med „Første Karakter“, eller at man med $83\frac{2}{3}$ Points skal have „Første Karakter“, med $83\frac{1}{3}$ kun „Anden Karakter“. Der bør sættes en Grænse, ved hvilken Rejektion maa finde Sted, men ellers er det tilstrækkeligt, at Specialkarakterer og Points angives. Ganske vist vil der nok i